

„Aš nebijau to žodžio *korupcija*, aš visad sakau, jei politikas siekia asmeninių reitingų, atidėdamas kritines reformas, vengdamas jų, tai yra korupcija, nes mes politikus renkame ne tam, kad jie reitingus augintų ar bandytų formuoti kažkokią strategiją būsima politinei karjerai. Mes juos samdome tam, kad jie darytų reikalingus dalykus“, – „Žinių radijuje“ kalbėjo ekonomistas.

Šį kartą visiškai pritariu Dariui Viržoniui ir jo parinktoje citatoje išsakytoms mintims. Bet reikėtų pripažinti, kad dabartinėje valdančiojoje frakcijoje, būtent dėl būsimos politinės karjeros strategijų, dėl reitingų, buvo atidėtos būtinos reformos.

Valdžios decentralizavimas. Čia pagrindinis argumentas, kodėl neišvengiamai – „Kas prisiims atsakomybę?“. Jeigu norime pokyčių bendruomenės gyvenime, jeigu norime didesnio gyventojų įsitraukimo į miesto procesus – reikia prisiimti ir atsakomybę, ir galimą riziką. Reikia apsispręsti atiduoti dalį sprendimų miesto bendruomenei. Pasielgta priešingai. Nueita administracinių galių stiprinimo, valdžios telkimo vienos rankos keliu.

Švietimo įstaigų optimizavimas. Apsiribota vienos mokyklos prijungimu prie kitos. Ar tuo išspręstos švietimo problemos? Ne. Atidėtos vėlesniam laikui.

Sporto organizacijų skaidrumas. Pakako „prispausti uodegą“ Panevėžio kūno kultūros ir sporto centro vadovybei tiek, kad taptų lojali naujam daugumai. Thats it.

Kultūros įstaigų optimizavimas. Kultūros įstaigų našta miesto biudžetui negali tik augti, nekoreliuodama su jų efektyvumu. Tas klausimas ne kartą svarstytas, tačiau rimtai nepasistūmėta, išskyrus kosmetinį sprendimą – pučiamųjų orkestro GARSAS prijungimą prie Panevėžio muzikinio teatro. Pagrindinis argumentas – tai sumažintų valdančiųjų reitingus. „Ne dabar, ne prieš rinkimus,“ – Ryčio Mykolo Račkausko žodžiai.

Kalbant apie S.Eidrigėvičiaus menų centro kūrimą, taip pat bandoma nutylėti šią temą.

Ekspertinių organizacijų įtraukimas į sprendimų priėmimą. Kuri iš ekspertinių tarnybų veikia efektyviai? Kuri nėra marionetinė arba tiesiog neveiksni?

Sveikatos įstaigų darbo efektyvumas. Nedaryta nieko. Netgi nemanoma, kad eilės sveikatos įstaigose yra problema. Padėtis Panevėžio miesto poliklinikoje blogesnė negu prieš keturis metus.

Savivaldybės turto dydis. Vis dar vienas didžiausių tarp didžiųjų miestų. Valdomas

efektyviai? ☹ Per keturis metus atiduota privatizacijai begriūvanti miesto pirtis. Ir savivaldybei vis dar noris daryti *biznį* iš laidotuvių.

Socialinės globos sritis. Nesiruošiama demografiniams pokyčiams. Privačios iniciatyvos, nevyriausybines organizacijos nėra matomos kaip partneriai. Centralizuojama. Monopolizuojama.

Tai kas padaryta? Kokios kritinės reformos įvykdytos?

Reikia pasakyti, kad padaryta reorganizacija savivaldybės administracijoje.

Ar reforma efektyvi? Daugiau mažiau. Bent jau vieną iš tikslų pasiekė – administracija tapo lojalesnė naujai daugumai. Kitas tikslas – padaryti ją efektyvesne, kūrybiškesne, draugiškesne miesto gyventojams pasistūmėjo ne kažin kiek. Kodėl? Todėl, kad pats autoritarinis sprendimų priėmimo principas, ateinantis iš viršaus, paralyžuoja darbuotojų kūrybiškumą, iniciatyvumą ir savarankiškumą. Baimė, sprendimų permetimas kitiems, apsidraudėliškumas – kitaip būti ir negali.

Kiek begalvočiau, daugiau **kritinių reformų** negaliu įvardinti. A... Tiesa. Panevėžio mokslo ir technologijų parkas. Panašu, kad pokyčiai baigėsi direktoriaus pakeitimu.

Taip, buvo daug dirbama su užgriuvusiais europiniais milijonais, jų įsisavinimu. Šito darbo reforma pavadinti neišeina. Deja, ir to padaryti skaidriai nepavyko.

Taip, gatvių asfaltavimas, gatvių apšvietimo ūkio modernizavimas – skamba kaip nuopelnai. Bet čia daugiau savivaldybės administracijos, ne politikų darbas.

